

MERHAMET

Bir kış günüydü ve hava oldukça soğuktu. Akşam yağın karın etkisiyle her yeri buz kaplamıştı. Yolda yürümek bile zorlaşmıştı. Kışın sertliği artık kendini göstermeye başlamıştı.

Süleyman ise o gün okuldan evine dönüyordu. Evinin sokağına geldiğinde tahta parçalarının arasında tir tir titreyen bir yavru köpek gördü. Önce ne yapacağını bilemedi. Bir süre sonra yanına gitti. Köpeği kucağına aldı ve onu ısıtmaya çalıştı. Çünkü yavru köpek soğuktan fazlasıyla üşümüş hatta ölmek üzereydi. Yavru köpek ısındıkça gözlerini açmaya başladı. Ama hala titremesi devam ediyordu. Yavru köpeğin bu halini gören Süleyman, dayanamadı ve yavru köpekle birlikte evin yolunu tuttu.

Eve vardığında kapının zilini çaldı. O sırada kendi kendine annesine ne diyeceğini düşündü. "Ya annem kızarsa" diye mırıldanmaya başladı. Tam o sırada kapı açıldı. Annesi Süleyman'ın kucağında köpeği görünce:

-Oğlum bu ne?

-Anneciğim, çok üşüyordu. Sanırım karnı da çok aç. Birkaç gün bizimle kalsa. En azından iyileşinceye kadar.

Annesi Süleyman'a baktı, yüzündeki "ne olur anne, lütfen" der gibi ifadesini görünce:

-Peki, dedi. Ama evimize alamayız. Yan taraftaki odunluğa bir yer yapalım. Eski sobayı da kuralım. Bir süre orada kalabilir, dedi.

Süleyman ve annesi odunluğa hemen bir yer yaptılar. Sodayı da kurup yaktılar. Yavru köpek sıcaklığın etkisiyle kendine gelmeye başladı. Artık titremesi geçmişti. O sırada Süleyman, evinden getirdiği sütü bir kaba boşalttı. Yavru köpek uzun zamandır aç olduğu için sütü hemen bitirdi.

Karnı doyan ve ısınan yavru köpek Süleyman'ın yanına sokuldu ve teşekkür edercesine başını ayaklarına sürtmeye başladı. Bir süre sonra yaptıkları yere girdi uyuklamaya başladı.

Akşam yemeğine doğru babası işten gelince hemen olanları anlattı. Babası:

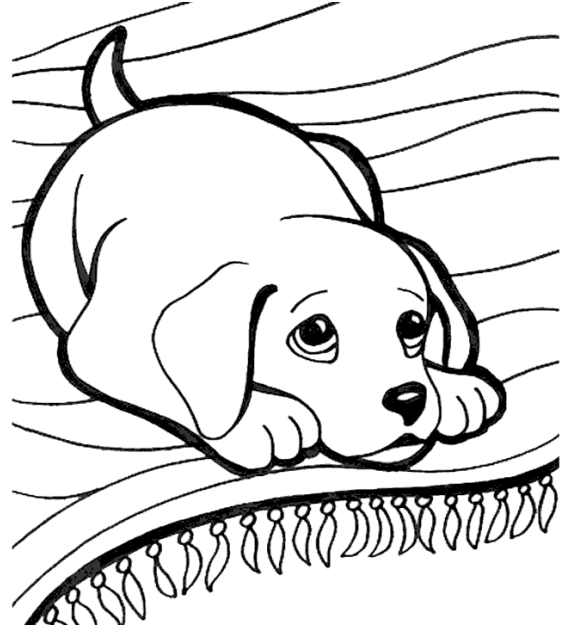
-Aferin oğlum. Oldukça güzel bir davranışta bulunmuşsun. Eğer yavru köpeği orda bıraksaydın ölebilirdi. Merhametli oğlum, kalbi güzel oğlum, dedi ve Süleyman'ın başını sıvazladı. Daha sonra:

-Eğer yavru köpeğe bakmak istersen bundan sonra sürekli bizimle kalabilir.

Bu sözü duyan Süleyman çok sevindi ve babasının boynuna atladı.

-Teşekkür ederim babacığım. Ona en iyi şekilde bakacağım...

O günden sonra yavru köpek Süleyman'ın en yakın arkadaşı olmuştu. Yavru köpekte günden güne büyüyor ve evlerine bekçilik yapmaya başlıyordu...

SORULAR

1- Metinde anlatılan olay hangi mevsimde yaşanmıştır?

2- Süleyman, köpeği nerede görüyor?

3- Köpek için nereye yer yaptılar?

Aşağıdaki karışık olan verilen kelimelerden anlamlı ve kurallı cümleler oluşturalım.

ağaçları

açmıştı

çiçek

erik

kahve

etti

misafirlere

ikram

annem

için

yaptı

babaannem

turşu

yaptı

ile

sabah

sesleri

uyandık

horoz

sonra

yemekten

fırçalarım

dişlerimi

yazdım

şiiri

ben

bu

ışıkta

otobüs

kırmızı

durdu

Aşağıdaki cümlelerde altı çizili kelimelerin yerine uygun kelimeler yazarak cümleleri anlamlı hale getirelim. (Cümleler tekrar yazılacak.)

- Kış mevsiminde denize gireriz.

- Uçağa binmek için otogara gittik.

- Bahçedeki ağaçlardan patates topladım.

- Babam eczaneden et aldı.

- Bir kelimenin anlamını yazım kılavuzundan buluruz.